

کوفر کردن به طاعون

آماده‌کردنی

دابان ته‌وحیدی

عبدالله عبدالرحمن : Abdullah

سه ریاسیټک دهر باره ی کوفر کردن به طاغوت

الحمد لله ، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه أجمعين ، أما بعد :

ئیسلامه تی هیچ مرؤفیک صه حیح و درووست نابیت ته نها به کوفر کردن به طاغوت نه بیټ.

چونکه به راستی الله " ﷻ " درووستکراوه کانی درووست نه کردووه ته نها بۆ عه بدایه تی و به ندایه تی کردنی خوی نه بیټ به تاک و ته نها به بې دانانی هیچ هاوئل و شه ریکیک بۆی ، هه روه کو چۆن الله تعالی ده فه رمویت: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} واته : وه من جنۆکه و ئاده میزادم ته نها بۆ ئه وه درووست کردووه که به ندایه تی من بکه ن.

[سوره تی الذاریات : 56 . ته فسیری پوخته]

زانایان و ڤاڤه کارانی قورئان ده فه رموون: (معنی ليعبدون / أي : لیوحدون) واته : مانای " به ندایه تی و په رستن " / واته : به ته نها په رستی الله .

جا ئه گهر ئه مه ت زانی ئه وا چاک بزانه که عیباده ت و به ندایه تی کردنیش پئی ناگوتریت عیباده ت ته نها به هه بوونی ته وحیده وه نه بیټ ، هه روه کو چۆن که وا نوێژ کردنیش پئی ناگوتریت نوێژ ته نها به هه بوونی ده ستنوێژه وه نه بیټ ، جا هه روه کو چۆن ئه گهر

(الحدث) بئ دەستەنۆیژى پرویدا لەكاتى ھەبوونی دەستەنۆیژ ئەوا بەم ھۆیەو ھەستەنۆیژەكەى ھەلەدەو ھەستەتەو ، بەھەمان شۆھەش ئەگەر شیرك و ھاوبەش بپار دان تێكەل بە عیبادەتەكان بوو ئەوا تێكى دەدات و كەردەو ھەلەدەو ھەستەتەو و پوچەلى دەكاتەو ، و ھاو ھەستەكەشى دەبێتە یەكێك لەو كەسانەى كە بە ھەمیشەى لە ئاگر بمانیتەو (ئەگەر پێش مردنى تەو بەى لەسەر نەكرد) ھەروەكو چۆن اللہ تعالی دەفەر مویت: **{إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا** واتە : بەراستی اللہ خۆش ناییت گەر ھاوبەشى بۆ دابنێ ، بێجگە لەو خۆش ئەبێت لەھەر گوناھێكى تر بۆ ھەركەسێك كە بێھۆیت ، و ھەر كەسێك ھاوبەش بۆ اللہ دابنیت ئەو بێگومان گوناھێكى زۆر گەورەى ھەلبەستوو [سورەتى النساء : 48].

و اللہ سبحانہ و تعالی دەفەر مویت : **{إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}** واتە : بەراستی ھەر كەس ھاوبەش بۆ اللہ دابنێ ئەو بێگومان اللہ بەھەشتى لى حەرام كەردوو ، و ھەج و شۆینى ئاگر دەبێت ، و ھە بۆ ئەو ستەم كارانە ھیچ یارمەتى دەریك نییە.

جا ئەگەر لەمە دُنیا بووێتەو " ئەی بەندهی الله " (ئەوا بزانه) کەوا گەرنگترین شتێک لەسەرت کە تەحقیقی بکەیت بریتییه لە : تەو حید ، وە گەرنگترین شتێکیش لەسەرت کە لێی دوور بکەوێتەو بریتییه لە : شیرک ، جا بزانه کە تەو حیدە کە ت صەحیح و درووست نابێت تەنها بە کوفرکردن بە طاغوت نەبێت ، ئەم (کوفرکردن بە طاغوت) لەش لە ئەصل و بنچینهی دینی ئیسلامە ، وە ئەمە یە کە مین فەرمانە کە الله تعالی لەسەر نەوێ نادم فەرزێ کردووە ، وە ئەو یە کە مین شتێکە کە پێغەمبەرەکان و نێردراوەکان بانگەوازی قەومە کە یان بۆلای کردووە.

و بە لگەش لەسەر ئەمە ووتە ی الله تعالی یە کە دەفەر مویت: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} واتە : بە راستی بۆناو هەموو ئوممەت و نەتەوێهێک لە هەموو سەردەمی کدا پەیا مەری کمان ناردووە بۆ ئەو پێیان بۆی : تەنها الله بپەرستن وە لە (طاغوت) و یاسا پوچە لە کان دوور بن.

[سورەتی النحل : 36. تەفسیری رامان]

جا لەم ئایەتە پیرۆزەدا : الله تعالی هەواڵی داوێ کەوا لە نیو هەموو گەل و نەتەوێهێک و سەدەهێک و نەوێهێک لە خەلکی نێردراویکی ناردووە لە کاتی سەرھەڵدانی شیرک هەر لە

قهومي نوح وه (عليه السلام) تاكو كوٽاييه كه يان محمد (ﷺ) به وهی كه فرمان به
قهومه كه يان بکه ن:

(أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ) اي : وحدوا الله بالعبادة

(كه الله بپه رستن) واته : به تاك و ته نها الله بپه رستن له عبادت كردندا.

(واجتنبوا) اي : اتركوا وفارقوا عبادة ماسواه

(وه دوور بکه ونه وه و دووره په ريز بن) واته : وازهين و جيا ببنه وه له عبادت كردنی
هه موو شتيك بي جگه له الله نه بيت.

وه هه ر بو ئه مه ش درووستکراوه کانی درووست کردووه و نيز دراوه کانی ناردووه و
کتیبه کانی دابه زاندووه ، وه (اجتنبوا) گرنگتره له (اتركوا) ، چونکه (اتركوا) به س بو
ئه نجام نه دانی کرده وه که یه ، به لام (اجتنبوا) پيوستی به واز هينانیش ده بيت وه
هه روه ها پيوستی به دوورکه وتنه وه و پشت تيکردنیش ده بيت ، وه ئه م ئايه ته بریتیه له
مانای (لا اله الا الله) جا به راستی دان پيدانه نان و جيگير کردن (نه فی و اثبات)
له خوئی ده گريټ هه روه کو چوټ (لا اله الا الله) ئه مه ی له خو گرتووه ، جا له م ووته یه ی

الله تعالی : (اعبدو الله) جیگیر کردن و إثباته ، (اجتنبوا الطاغوت) دان پېدا نه نان و

نه فی کردنه. [حاشیة ابن قاسم علی کتاب التوحید]

جا مروؤف نابیتنه ئیماندار ته نه با به کوفرکردن به طاغوت نه بیت ، ههروه کو چوون الله

تعالی فه رموویه تی:

{فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا}

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [البقرة: ٢٥٦]

واته : ئینجا ههه کەس له رپی بپروای بگه پتته وه (بپ باوه ر بپ به ههه په رستراویک

جگه له الله) وه بپروا بهیئ به الله ئه وه بیگومان به توندی دهستی گرتووه به

دهسته گیریه کی قایمی به هیزی وا (که ئیسلام ، یان ئیمان هه کیه تی) که پچران و

به ربوونی بو نییه ، وه الله بیسه ری زانییه. [ته فسیری پوخته]

وه (العروة الوثقی) لیره دا بریتییه له (شایه تی دان به : لا إله إلا الله) که ئه ویش دوو

روکنی تی دایه:

²یه که م : بریتییه له کوفرکردن به طاغوت . که ناوه روکی " لا إله "

²دووهم : بریتییه له ئیمان هیئان به الله . وه ئه ویش ناوه روکی " إلا الله " یه.

جا ئیسلامه تی بۆ هیچ که سیڭ نییه به بێ دهستگرتن به (العروة الوثقى) که بریتییه له (ووشه ی ته وحید).

وه بهندهش نابێته که سیڭی دهستگرتوو به (العروة الوثقى) ته نها کاتیڭ کهوا کوفری کرد به طاغوت ، وه ئا ئه مه شه مروڤی موسلمان کهوا فه رمانی پێ کراوه ، اتفاقن له سه ری ، له دیندا به زه پوورهت و پێویست زانراوه ، هیچ که سیڭ نییه که الله تعالی دلی پرووناک کردبێته وه به ته وحید نیزاع و ناکوکی و دژایه تی له مه دا بکات.

وه بۆ ئه وه ی کوفر بکه یت به طاغوت " ئه ی بهنده ی الله " پێویسته له سه رت کهوا مانای طاغوت و جوړه کانی و سه ره کیه کانی بزانیته ، وه چۆنیه تی کوفرکردن پێی : بۆ ئه وه ی ته حقیقی کوفرکردن به طاغوت بکه یت به ته واوترینی شیوه ، هه تاوه کو به هۆی ئه مه وه بیه ته که سیڭی موه حیدی دلسۆز.

پیناسهی طاغوت له پرووی زمانه وانی و شه رعدا:

طاغوت له پرووی زمانه وانیه وه: وەرگیراوه له (طغا و طغی ، یطغی و یطغو ، طغیاناً) که به مانای : به زاندنی سنوور دیت ، وه هه رشتیک له سنوور و ئەندازهی خۆی دەرچوو ئەوا پێی ده گوتریت (طغی) که ئەویش سنوور به زینه ، وه به هه مان شیوه ده گوتریت (طغی البحر) واته : پرووباره که سنووری به زاند ، یا خود شه پۆلیدا ، وه له م ووتیهی الله تعالی که فه رموویه تی: {إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ} واته : به راستی ئیمه : کاتیک که ئاو (ی توفان) سه رکه وت (باپیره کانی) ئیوه مان هه لگرت له که شتیدا ئەی بئ برۆیانی مه کهه.

واته : کاتیک ئاوه که به رزبوویه وه و به سه ر هه موو شتیکدا سه رکه وت وه له عاده تی خۆی سنووری به زاند ئەوا نوح (علیه السلام) و برۆاداره کانمان هه لگرت له که شتیه که دا.

وه هه روه ها له (الطغیان) واته : سنوور به زاندن وەرگیراوه له (الطاغوت) ، وه طاغوت یش له سه ر تاک و کو و نیر و می رووده دات (المفرد والجمع والمذكر والمؤنث) ، وه ک(جمع)و ی طاغوت : طواغیت ه.

به لّام له پرووی شه رعه وه:

ئه‌وا شیخ الإسلام ابن تیمیة به‌م ووتیه‌ی پیناسه‌ی کردوو‌ه که فه‌رموویه‌تی: فالمعبود من دون الله إذا لم یکن کارهاً لذلك فهو طاغوت ، والمطاع في معصية الله فهو طاغوت ، ولهذا سمی من تُحْکوکمَ إلیه بغیر کتاب الله طاغوت ، وسمی فرعون وعاد طغاة.

[مجموع الفتاوی : 210/28]

واته : جا هه‌ر په‌رستراویک له شوینی الله که ده‌په‌رستریّت ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ی پی ناخو‌ش نه‌بوو که له شوینی الله ده‌په‌رستریّت و لیّ بی ده‌نگ بوو ئه‌وا ئه‌و که‌سه طاغوته ، وه گوپراه‌ی کر او له سه‌رپیچی کردنی الله دا طاغوته ، وه هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که‌وا ناوی طاغوت نراوه له‌و که‌سه‌ی که حوکمی بۆلا ده‌گه‌ریندریته‌وه له غه‌یری کتیبی الله تعالی ، وه به‌هه‌مان شیوه‌ش ناوی (طغاة) نراوه له فیرعه‌ون و عاد.

وه الشيخ محمدی کوپی عبد الوهاب ده‌فه‌رمویّت: الطاغوت عامٌّ في كل ما عبّد من دون الله. [کتاب التوحید]

واته : طاغوت : واتا و ناویکی گشتیه هه‌موو په‌رستراویک ده‌گریته‌وه که له شوینی الله ده‌په‌رستریّت.

وه ههروهه الشیخ عبد الله ى كورپی عبد الرحمن أبا بطين دهفه رمویت :

الطاغوت : يشمل كل معبود من دون الله ، وكل رأس في الضلال يدعو إلى الباطل ويحسنه ، وكل من نصبه الناس للحكم بينهم بأحكام الجاهلية ، ويشمل أيضاً : الكاهن ، والساحر ، وسدنة الأوثان الداعين إلى عبادة المقبورين . [الدرر السنية]

واته : واتا و ناوی طاغوت : هه موو په رستراویک ده گریته وه که له شوینی الله ده په رستریت ، وه هه موو سه رکرده یه که ده گریته وه له گومرایى دا که وا خه لک بو باطل بانگ ده کات و به باشی داده نیټ ، وه به هه مان شیوه هه موو نه وانه ش ده گریته وه که خه لکی دایان ناون بو نه وهی حوکمی پې بکه ن له نیوان خویندا به یاسای جاهیلیه ت (و دژ به یاسای الله و رسوله که ی (ﷺ)) ، وه ههروهه نه مانه ش ده گریته وه : کاهین و ساحیر و خزمه تکارانی بت و په یکه ره کان و نه وانه شی که بانگه وازی خه لکی ده که ن بو په رستنی گوره کان.

وه ههروهه الشیخ سلیمان ى كورپی سلمان دهفه رمویت:

تعددت عبارات السلف في تعريف الطاغوت ، وأحسن ما قيل فيه هو كلام ابن القيم (رحمه الله) حيث قال في [إعلام الموقعين] :

الطاغوت : كل ما تجاوز به العبد حده من معبود أو متبوع أو مطاع ، فطاغوت كل قوم من يتحاكمون إليه غير الله ورسوله ، أو يعبدونه من دون الله ، أو يتبعونه على غير بصيرة من الله ، أو يطيعونه فيما لا يعلمون أنه طاعة لله . [الدرر السنية]

واته : عبارات و ليكدانه وه كانى سه له ف زورن دهر باره ي پيناسه ي طاغوت ، وه جوانترين ووته ش كه وا له دهر باره ي طاغوته وه گوترا بيت ووته كه ي ابن القيم ه (رحمه تي الله لي بيت) كه فه رموويه تي: طاغوت : هه رشتي ك بهنده به هويه وه سنووري به ندايه تي به زينيت له په رستن يان له شوينكه وتن يان له گوپرايه لي كردن ، جا طاغوتي هه موو گه ليك نه وانه نه كه حوكم و دادوهر يان بولا ده گه پرنريته وه له غه يري الله و پيغه مبه ره كه ي (صلى الله عليه وسلم) يان ده په رسترين له شويني الله تعالى ، يان شوينيان ده كه ون به بئ نه وه ي كه هيچ بهرچاو پرونيه ك و به لگه يه ك هه بيت له لايه ن الله عز وجل ه وه ، يان گوپرايه ليان نه كه ن له شتيكدا و نازانن نه و گوپرايه لي كردنه تايبه ته و ته نها ده بئ بو الله بيت.

جۆره‌کانی طاغوت وه سه‌رووی طاغوته‌کان:

طاغوته‌کان سی جۆرن:

1 طاغوتی حوکم.

2 طاغوتی عیبادهت و په‌رستن.

3 طاغوتی گوپرایه‌لی و شوینکه‌وتن.

وه طاغوته‌کان زۆرن به‌لام له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه پینجن:

✓ **یه‌که‌م:** شه‌یتانی بانگه‌وازی کار بو عیبادهت و به‌ندایه‌تی کردنی غه‌یری الله:-

هه‌روه‌کو چۆن الله تعالی ده‌فه‌رمویت: {أَلَمْ أَعِهْدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ}

واته : ئه‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م ئایا وه‌سیتم بو نه‌کردن که شه‌یتان نه‌په‌رستن ، چونکه

به‌راستی شه‌یتان دوژمنی ئاشکرای ئیوه‌یه. [سوره‌تی یس : 60. ته‌فسیری پوخته]

جا شه‌یتان گه‌وره‌ترین طاغوته ، که به‌رده‌وام هه‌وێ دوورخستنه‌وه‌ی خه‌لکی ده‌دات له

گوپرایه‌لی کردنی الله ، وه له به‌شهر و مروڤیش که سانی‌ک هه‌نه که‌وا له‌گه‌ل شه‌یتان

هاوبهشی دهکهن بۆ دوورخستنهوه و لادانی خه‌لک له عیبادت و به‌ندایه‌تی کردنی الله، هه‌روه‌ها ئه‌وانیش له طاغوته‌کانن.

✓ **دووهم:** حاکم و فه‌رمان ره‌وایه‌ک که حوکمه‌کانی الله تعالی ی گۆریوه:

الله تعالی ده‌فه‌رمویت: {أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا}

واته : ئایا ئاورپکت نه‌داوه‌ته‌وه به‌لای ئه‌وانه‌ی وا خو نیشان ده‌ده‌ن که به‌پاستی ئه‌وان باوه‌ریان هیناوه به‌وه‌ی دابه‌زیوه بۆتۆ (که قورئانه) و به‌وه‌ش که پیش تۆ دابه‌زیوه (که ته‌وراته) ده‌یانه‌ویت که داد به‌رن بۆ لای یه‌کیک که حوکم به‌به‌رنامه‌ی الله ناکات، له کاتی‌کدا به‌پاستی فه‌رمانیان پێ کراوه که برپایان پێ نه‌بیت، وه شه‌یتان ده‌یه‌ویت که گومریان بکات به‌گومراییه‌کی دوور له‌پاستی. [سوره‌تی النساء: 60]

وه له ته‌واوی سه‌رکرده‌ی ئه‌م ولاتانه و حوکمه‌ته‌کان و پاشاکان و فه‌رمان ره‌واکان ئه‌مانه‌نه که‌وا ته‌بدیلی حوکمه شه‌رعیه‌کانیان کردووه و گۆریویانه به‌یاسا ده‌ستکرده‌کان و حوکمه‌کانی عورفی و ته‌قالیدی عه‌شائیری، یان تعطیل ی حوکمی

شهرعیان کردووو و پهکیان خستووو ، وهک ههئوهشانندنهوهی ههدهدهکان و جهاد و زهکات.

✓ **سییهم** : ئهو حاكمه‌ی كه حوكم به غهیری به‌نامه‌ی ئهو قورئانه ده‌كات كه الله دایبه‌زاندووو:-

الله تعالى ده‌فه‌رموئیت: {وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ}

واته : وه هه‌ر كه‌س حوكم نه‌كات به‌و برپاران‌ه‌ی كه الله ناردووویه‌تیه‌ خواره‌وه ، ئا ئه‌وانه بئ باوه‌رن و موسوئلمان نین [سوره‌تی المائدة : 44]

ئیمامی ابن‌القیم ده‌فه‌رموئیت: ومن حاكم خصمه إلى غير الله ورسوله فقد حاكم إلى الطاغوت ، وقد أمر أن يكفر به ، ولا يكفر العبد بالطاغوت حتى يجعل الحكم لله وحده . [طریق‌اله‌جرتین]

واته : هه‌ركه‌سیك به‌رامبه‌ره‌كه‌ی رابكئشئیت و بیباته‌وه بؤلای غهیری الله و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی (ﷺ) (بؤ ئه‌وه‌ی حوكم بكات له نیوانیاندا) ئه‌وا حوكمئ بؤلای طاغوت بردؤته‌وه ، وه به‌راستی ئهو كه‌سه‌ فه‌رمانی پئ كراوه كه كافرئیت به‌ طاغوت ، وه هئچ

به ندهیه کیش کوفری به طاغوت نه کردووه هه تاووه کو حوکم کردن و دادوهری ته نها بۆ
الله داده نیت.

جا نه گهر حاکم و فه رمان رهوا یان دادوهر له نیوان که سه ناکۆکه کاندای حوکمی به
غهی ری نهو قورئانه کرد که الله دایبه زاندووه ، وهک نه وهی که حوکمی کرد به یاسا
دانراوه کان یان به عورف و عاده تی اجتماعی و کۆمه لگا یان به هه واو ئاره زوو ، نهوا
مورته د بۆته وه له دینی الله وه بووه ته که سیکی طاغوت.

جا به راستی هه موو نهو که سانه شی که حوکم و دادوهری ده به نه وه بۆلای نهو حاکمه ی
که به غهی ری نهو قورئانه ی الله دایبه زاندووه حوکم ده کات له که سه ناکۆک و دژه کان
نهوا نه وانیش کافرن.

الله تعالی ده فه رمویت: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} واته : نه خیر (وانییه که خو یان
به باوه ردار نیشان ده ده ن) سویند به پهروه ردگارت بروادار نین تا تو نه که نه دادوهر
له هه ر ئازاوه و دووبه ره کییه کی نیوانیان دا ، له پاشان هه ست نه که ن له دهرونیاندا به

هیچ بیزاریه که له و برپاره ی تۆ داوته و مل که چ نه کهن به مل که چیه کی ته واو. [سورتهی

النساء : 65]

جا الله سبحانه و تعالی نه فی ئیمانی کرد لییان ، چونکه نه وان شهرعی الله یان نه کرده
 که که م و دادوهر له نیوان خویان ، ههروه کو چۆن الله تعالی نه فی ئیمانی له و که سانه
 کرد که حوکم ده گێرنه وه بۆلای طاغوت ، یان خوازی نه وه یان هه یه و ده یانه ویت حوکم
 بگێرنه وه بۆلای طاغوت ، ههروه کو چۆن له ئایه ته که ی پێشوودا باسکرا :

{يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ} واته : ده یانه ویت که وا حوکم بگێرنه وه بۆ لای
 طاغوت .

✓ **چواره م :** هه رکه سیک بانگه شه ی زانیی عیلمی غه یب بکات :-

الله تعالی ده فه رمویت: {قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا
 يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ} واته : بلی : که سانی که له ئاسمانه کان و زهوی دان غه یب نازانن
 بێجگه له الله (ته نها نه و ده یزانی) و نه وان هه ست ناکه ن چ کاتی زیندوو ده کړینه وه
 [سورتهی النمل : 65].

جا هه رکه سیک بانگه شهی ئه وهی کرد که وا له غه یب ده زانیت ئه وا ئه و که سه طاغوته، چونکه خوی کردووه ته هاوتا و هاوبه ش بۆ الله، وه دژایه تی الله ی کردووه له صیفه تیک له صیفه ته کانی "الربوبية".

الله سبحانه وتعالی ده فه رمویت: {وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ} واته: وه کلیلی هه موو نه ینیه کان هه ر لای الله یه که س نایان زانی بیجگه له الله نه بییت. [الأنعام: 59]
وه هه رووه ها فه رموویه تی: {عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا} واته: هه ر الله یه زانا به نه ینیه کان، وه که س ئاگادار ناکات به سه ر نه ینی خویدا [سوره تی الجن: 26].

وه به م به لگانه وه بیگومان ئه و که سه ی که بانگه شهی غه یب ده کات مکذب و به ناراست دانه ری به لگه ی ئاشکرای قورئانی پیرۆزه.

وه واجبه له سه ر مروقی موسلمان که ووریا بییت و خوی بیاریزیت له پویشتی بۆلای هه موو ئه و که سانه ی که بانگه شهی عیلمی غه یب ده که ن، وه ک: ساحیر، وه کاهین و فالچییه کان، و هه و آل ده رانی غه یب، وه ووریا بییت و خوی بیاریزیت له و که سانه شی که باوه رپان پێ ده که ن له و شتانه ی که ئه وانه بانگه شهی بۆ ده که ن.

رسول الله (ﷺ) دهفه رمویت : (من أتى كاهناً أو عرافاً فصدقه بما يقول فقد كفر بما

أنزل على محمد (ﷺ) [حديث حسن ، رواه احمد " وغيره].

واته : ههركه سيك بچيته لاي فالچيهك يان ههوالدهريك به غهيب و باوهري پي بكات

لهو قسانه ي كه دهيكات ئهوا به تهئكيدي كوفري كردهوه بهو قورئانه ي كه دابهزيوه بو

سه ر محمد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

جا به تهنها بهس چوون بولاي ساحيريك و فالچيهك و ههوالدهريك به غهيب هوكاري

قبول نهبووني نوژه ، بهلام نهگهر خو ي نزيك كردهوه به چوون بولايان و بهراستياني

دانا لهو شتانه ي كه بانگه شه ي بو دهكه ن ئهوا ئه مه هوكار يكه له هوكاره كاني كوفر.

✓ **پيئجه م :** ههركه سيك بپه رستريت له شويني الله وه ئه ويش به م په رستنه رازي بيت ،

ياخود بانگه شه ي خه لكي بكات بو په رستني خو ي :-

وه به لگه ش له سه ر ئه مه ووته ي الله تعالى يه كه فه رموويه تي : {وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ

مِّن دُونِهِ فَذَلِك نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ}.

واته : وه ههر کام له وانه (فریشته کان) بئی بیگومان منیش په رستراوم جگه له الله ، نه و به (ناگری) دۆزه خ تۆله ی لئ ده سه نین ، ههر به و جوړه پاداشتی سته مکاران ده دینه وه (تۆله یان لئ) ده که ینه وه [سوره تی الانبیاء : 29].

جا عبادت و به ندایه تی حه ق و مافی الله عز وجل ه ، بو هیچ که سیک نابیت که بانگه شه بو عبادت و په رستنی خو ی بکات ، یان بو عبادت و په رستنی که سیک بیجگه له الله تعالی ، جا ههر که سیک نه م کاره ی کرد ، یان نه یکرد به لام پئی رازی بو وه ی که ده په رستریت له شوینی الله ، نه و نه و که سه طاغوته.

* ابن عطية ده لیت : القاضي أبو محمد فهرمووی: کل من عبد من دون الله فهو طاغوت، وهذا تسمية صحيحة في كل معبود يرضى ذلك ، كفرعون ونمرود ، أما من لا يرضى ذلك كعزير وعيسى (عليهما السلام) فلا . [المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز]. واته : ههر که سیک که له شوینی الله ده په رستریت نه و نه و که سه طاغوته ، وه نه مه ش ناو لئ نانیکي صه حیح و درووسته له بو هه موو نه و په رستراوانه ی که به مه رازینه ، وه ک : فیرعه ون و نه مرود ، به لام نه و که سه ی که رازی نییه به وه ی که

ده په رستړت ودهک : عوزهیر و عیسا (سه لامي الله له هه ردووکيان بڼت) نه وا نه خیر
نه مانه ناگرته وه.

نه م پینجه سه رووی هه موو طاغوته کان بوون که الشیخ محمدي کورپی عبد الوهاب
(ره حمه تی الله لی بڼت) له رسائل ه که ی باسی کردووه.

وه نه مړو که ش طاغوته کان زورن ، له وانیش :- نه نجومه نی یاسا دانان (په رله مانه کان)
که یاسای ده ستکردی تیدا داده نیڼ بو نه وهی بو خه لکی حوکمی پڼ بکه ن له جیاتی
حوکمی الله تعالی ، وه هه یانه نه مانه ش ده گرته وه وه کو نه ته وه یه کگرتووه کان ، وه
نه نجومه نی ئاسایشی نیوده وه تی ، وه دادگای دادی نیوده وه تی ، جا هه موو نه م
لایه نانه بانگه شهی خه لکی ده که ن بو عیبادت و په رستن و گوپرایه لی کردن له غهیری
الله ، وه شوینکه وتن و حوکم کردن به غهیری شه ری الله ، وه هه رووها له طاغوته کانی
سه رده م وه زارته کانی ئاسایش و به رگری و ناوخییه ، که محاربه و دوژمنایه تیه کی
سه ختی شه ری الله ده که ن ، وه حوکمه کانیش له دادگای کردندا جیبه جی ده که ن ، وه
شه و نخونی ده که ن له سه ر جیبه جی کردنی یاسای ده ستکرد ، وه له طاغوته کان : بتي
دیمو کراسیه وه بتي نیشتمان په روهری و قه ومیه ، وه جگه له مانه ش زوری تر هه نه له
طاغوته کانی سه رده م.

صیفت و شیوازی کوفر کردن به طاغوت

(چۆنیه تی کوفر کردن به طاغوت):

الشیخ محمدی کوری عبد الوهاب دهفه رمویت : فأما صفة الكفر بالطاغوت : فأن تعتقد بطلان عبادة غير الله ، وتتركها وتبغضها ، وتكفر أهلها وتعاديهم ، وأما معنى الايمان بالله : فأن تعتقد ان الله هو الإله المعبود وحده ، دون سواه ، وتخلص جميع أنواع العبادات كلها لله ، وتنفيها عن كل معبود سواه ، وتحب أهل الاخلاص وتواليهم ، وتبغض أهل الشرك وتعاديهم.

-وهذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها ، وهذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في

قوله تعالى: {قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا

بُرَاءٌ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ

أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ} [الممتحنة: 4] [الدرر السنية: ١/١٦١]

واته : جا صیفت و چۆنیه تی کوفر کردن به طاغوت بریتیه له وهی که : بیرو باوهرت

وايیت ئه و شتانه ی جگه له الله ده په رستریں باطل و نارپه وان ، وه وازی لی بهینیت و لی

دوور بکه ویته وه ، وه رقت لی بیته وه ، وه نه هله که ی (ئه وانه ی که عیبادت و

گوږپرايه ېې بُو ئه و طاغوته ده كه ن) به كافر بزانيت و ته كفيريان بكهيت وه دژايه تيان
 بكهيت ، وه ماناي ئيمان هيټان به الله بريتيه له وه ي كه : بيرو باوه رت وايټ كه الله تاكه
 په رستراوي حه قه ، هيچ په رستراويكي تر نيه ، وه هه موو جوړه كاني عبادت و په رستن
 ته نها بُو الله ئه نجام بدهيت ، وه دوور بكه وپته وه له هه ر په رستراويكي ديكه جگه له الله
 ، وه موسلمانانې دلسوزت خوشبويټ و دوستايه تي و پشتيوانيان بكهيت ، وه رقت له
 موشريكان ببيته وه و دژايه تيان بكهيت ، وه ئه مه ئه و ميله تي ئيبراهيمه يه كه هيچ
 كه سيك پشتي لي ناكات مه گهر كه سيكي گيل و نه فام نه بيت ، وه ئه مه ئه و پيشه نكه
 چا كه يه كه الله تعالى هه والي پي داوه له م ووتيه ي كه فهرموويه تي: {قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ} واته
 : به راستي بُو ئيوه هه يه سهر مه شقيكي جوان و چاك له ئيبراهيم و نه وانه ي له گه ليده
 بوون كه به گه له كه ي خويانيان وت : به راستي ئيمه بيزار و بهرين له ئيوه وه له و
 شتانه ش كه ده يان په رستن له جياتي الله ، ئيمه باوه رمان نيه به (ئاييني) ئيوه وه په يده
 بوو له نيوان ئيمه و ئيوه دا دوژمنايه تي و كينه بُو هه ميشه تا كاتيڪ كه پروا به الله ي
 ته نيا ده هيټن. [سوره تي الممتحنة : 4. ته فسيري پوخته]

وه ههروهها فهرموويهتي: ومعنى الكفر بالطاغوت : أن تبرأ من كل ما يعتقد فيه غير الله : من جني ، أو أنسي ، أو شجر ، أو حجر ، أو غير ذلك ؛ وتشهد عليه بالكفر ، والضلال ، وتبغضه ، ولو كان أبوك أو أخوك ؛ فأما من قال أنا لا أعبد إلا الله ، وأنا لا أتعرض السادة ، والقباب على القبور ، وأمثال ذلك ، فهذا كاذب في قول لا إله إلا الله ، ولم يؤمن بالله ، ولم يكفر بالطاغوت [الدرر السنية : ٢/١٢٢].

واته : وه مانای کوفرکردن به طاغوت ئهوهيه كه : خۆت بهرى بکهیت له ههershتيك كه خهلكى باوهريان پييهتي بيجهگه له الله نهبيت : له جنوکه ، يان مروڤ ، يان درهخت ، يان بهرد ، يان بيجهگه له مانه جا ههershتيك بيت ، ئهگهرجى باوکت بيت يان برات بيت ؛ جا ئهوکهسهى كه دهلييت من بيجهگه له الله هيچ شتيك ناپهستم ، بهلام من له دژى (السادة) و قوبهى سهر گوڤهکان و هاوشيوهى ئهمانهش ناوهستمهوه و بهرپهرجيان نادهمهوه ، ئهوا ئهوکهسه دروى کردووه له گوتهى (لا إله إلا الله) ، وه ئيمانى نههيناوه به الله ، وه کوفرى نهکردووه به طاغوت.

وه الشيخ سليمان ى كورى سحمان دهفهرموييت : قال الله تعالى : **{وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ}** [الزمر : 17] ففي هذه الآية من الحجج على وجوب اجتنابه - اي الطاغوت - وجوه كثيرة ، والمراد من اجتنابه

هو بغضه وعداوته بالقلب ، وسبه وتقبيحه باللسان ، وإزالته عند القدرة ، ومفارقتة ،

ومن ادعى اجتناب الطاغوت ولم يفعل ذلك فما صدق. [الدرر السنية : 502/10]

واته : الله سبحانه وتعالى دهفه رمویت: {وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا

إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۖ فَبَشِّرْ عِبَادِ} واته : وه كه سانی كه له په رستنی بت (و هه موو

په رستراویکی تر) خوځان پاراستوو ، وه كه راونه ته وه بو لای الله مژده ی كه وړه ته نیا بو

ئه وانه ، كه واته مژده بده به بنده كانم. [سوره تی الزمر : 17]

جا ئه م ئایه ته به لگه یه له سهر واجبیته تی دوور كه وتنه وه و خوځپاراستن له طاغوت له

زور پرووه وه ، وه مه به ست له دوور كه وتنه وه و جیا بوونه وه له طاغوت بریتیه له:

۱- رقت لی بیته وه.

۲- وه دوژمنایه تی کردنی به دل.

۳- وه قسه و جنیو و سوکایه تی پئ بکه یت به زمان ، (به وه ی كه به پوچ و باطل ی

بز انیت).

۴- وه لابردن و نه هیشتنی به ده ست به پئی تو انا.

۵- ۋە جىياۋونەۋە لىي ۋە خۇدوۋرە پەرىز كىرىش لىي.

جا ھەركەسىك بانگەشەي ئەۋە بىكات كە دوۋر كەۋتۈتەۋە لە تاغوت بەلام ئەۋ پىنج خالە جىبە جى ئەكات ئەۋا راستى نە كىرىۋە .

جا ئەمەش بەس نابىت بۇ تەحقىق كىرىش پۈكنى كوفر كىرىش بە تاغوت بەي تەكفىر كىرىش تاغوتەكان، بەلكو جا واجبە تەكفىر كىرىش ۋ تەكفىر كىرىش شۈنكەۋتۈنەشيان، ۋە شۈنكەۋتەي تاغوتەكان ئەمانەنە كەۋا عىبادەت ۋ بەندايەتى ۋ پەرىستىن بۇ تاغوتەكان ئەنجام دەدەن ۋە ھەروھە گۈپرايەلىان دەكەن ۋ شۈنەشيان دەكەن، جا بە ھەر شۈۋەيەك بىت لە شۈۋەكان ، جىياۋازى نىيە سۈجىدە بۇ تاغوت بىات يان ھۈكەي بۇلاي بگەپنىتەۋە يان گۈپرايەلى بىكات لە سەپپىجى كىرىش اللە يان جگە لەمانەش.

وه له شوینکه وتوانی طاغوته کانی سهردهم نه مانه :-

سه رباز و دارو دهسته کانیان و له شکر و سوپا کانیان و نه دنامانی خزمه تگوزاریه کانی
ئاسایش و راگه یاندنه کانیان و زانایه کانیان و موفتیه کانیان و هتد...

نه مانه گشتیان هیچ موه حیدیک گومانی لی نییه که وا کافرن.

الشیخ عبد الرحمن ی کوپی حسن ی کوپی محمدی کوپی عبد الوهاب دهفه رمویت:

ولو عرف معنی (لا إله إلا الله) لعرف أن من شك أو تردد في كفر من أشرك مع الله غيره
، أنه لم يكفر بالطاغوت. [الدرر السنية]

واته : نه گهر (مروئی موسلمان) مانای (لا إله إلا الله) له لای پروون بوو نهوا ده زانیته که
هه رکه سیک گومانی هه بیته یان دوو دل بیت له کوفری نهو که سه ی که شیرکی بریارداوه
چونکه له گه ل په رستنی الله غهیری الله ده په رستیت ، دهیزانی که نهو که سه کوفری به
طاغوت نه کردوووه .

به لام لوتکه ی هه ره به رزی کوفر کردن به طاغوتیش بریتیه له : جهنگ کردن له گه ل
طاغوته کان و شوینکه وته ی طاغوته کان ، بو به رز کردنه وه ی ووشه ی الله.

الله تعالى دهفه رمویت: {الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي

سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا} واته :

ئهوانه ی ئیماندارن (تهنها) له پیناوی الله دا دهجهنگن (بهلام) ئهوانه ی بی باوهرن له

پیناوی سته مکار و زۆردار و (طاغوت) دا دهجهنگن ، ده بجهنگن دژی یاوهرانی شهیتان

(چونکه) به راستی پیلان و تهله که ی شهیتان پوچ و لاوازه. [سوره تی النساء : 76]

وه شایه نی باسه کهوا له گرنه گرتنی پئو یستیه کانی دوور که وتنه وه له طاغوته کانی

سه رده م خو جودا کردنه وه یه لیان وه ههروه ها خو جودا کردنه وه یه له

شوینکه وتوو ه کانی شیان ، وه وازه ییان له نیشته جی بوون له گه لیان ، وه نه مانه وه و ژیان

به سه ر نه بردن له لایان ، وه به جی هیشتیان و کوچ کردن له خاک و ولاتیان ، وه لیړه دا

ئه مانه پئو یستن بو ئه و که سه ی که ده یه ویت ته حقیقی کوفر کردن به طاغوت بکات.

{وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا} واته : وه که سانیک که له په رستی طاغوت (و

هه موو په رستراویکی تر) دوور که وتوو نه ته وه و خو یان پاراستوو ه.

{أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} واته : تهنها الله بپه رستن وه له طاغوت (و یاسا

پوچه له کان) دوور بن.

هیجرت کردن له ولاتانی خاکی کوفره وه که پره له هه موو جوړه کانی طاغوت بوئه و دار
 الإسلام هی که چؤل و به تاله له طاغوته کان ، الله تعالی له دهر بارهیه وه فهرموویه تی وه
 ههروه کو چؤل ابراهیمیش (علیه السلام) نه نجامی داوه له گهل طاغوته کانی
 قه ومه که ی: {وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلاَّ أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي
شَقِيًّا} واته : وا من دوور ده که ومه وه و که نارگیری ده که م ، له نیوه و لهو شتانه ی که
 له جیاتی الله ده پهرستن ، من ته نها هاناو هاوار بو پهروردگارم ده به م و هه ر نه و
 ده پهرستم ، ئومیده وارم که پهروردگارم نائومید و رهنجه پرم نه کات و دوعاو نزاو
 پهرستنم لی وهر بگریت. [سوره تی مریم : 48. ته فسیری ئاسان]

وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (أنا بريء من كل مسلم يُقيم بين أظهر المشركين)

[حدیث صحیح رواه أبو داود والترمذي]

واته : من به ریم له هه موو موسلمانیک که وا نیشته جی ده بیئت (ئیقامه ده کات) له
 نیوه ندی بیباوه ر و موشریکه کاندا.

إبن القيم ده فهرمويت: جودا كودنه وه و ريگري كودني پيغه مبه ر (ﷺ) له مانه وهى مروفي
موسلمان له نيؤ موشريكاندا كاتيكة كهوا ئه گهر تواناي هه بوو له سهر هيجه رت كودن
له نيويان.

پاشان إبن القيم (ره حمه تي الله لي بيّت) به لگه ي هينا يه وه به م فهرمووده يه و به چه ند
فهرمووده يه كي تر. [زاد المعاد في هدي خير العباد]

وه كوّتاي ده هينين به ئاموژگاريه كي پيشه وا محمدي كورپي عبد الوهاب (ره حمه تي الله لي
بيّت) كه ئيمام محمدي كورپي عبد الوهاب فهرموويه تي: تمسكوا بأصل دينكم ، أوله
وآخره ، أسسه ورأسه ، وهو شهادة أن " لا إله إلا الله " ، واعرفوا معناها ، وأحبوا أهلها ،
واجعلوهم إخوانكم ولو كانوا بعيدين ! واكفروا بالطواغيت ، وعادوهم ، وأبغضوا من
أحبهم ، أو جادل عنهم ، أو لم يكفرهم ، أو قال : " ما علي منهم " ، أو قال : " ما كلفني الله
بهم " ، فقد كذب هذا على الله وافترى ! بل كلفه الله بهم ، وفرض عليه الكفر بهم والبراءة
منهم ، ولو كانوا إخوانه أو أولاده ! فالله الله ! تمسكوا بأصل دينكم ؛ لعلكم تلقون ربكم
لا تشركون به شيئاً. [الدرر : ١١٩/٢]

واته : دهست بگرن به اصلی دینه که تانه وه ، سه ره تا و کوّ تاییه که ی ، نه ساسه که ی و سه ره کیه که ی ، نه ویش شایه تی دانه به (لا إله إلا الله) وه مانا که ی بزنان ، شوینکه و تووانیتان خوش بویت ، نه وان بکه ن به برای خوّتان ، با زوړیش لیّ تانه وه دووربن له ره چه له کدا.

وه کوفر بکه ن به طاغوته کان ، وه دوژمنایه تیان بکه ن و رقتان بیّته وه لیّیان ، وه رقتان له وان ه ش بیّته وه که طاغوته کان یان خوش دهویت ، یان نه وان ه ی که به رگریان لیّ ده که ن و مشتومریان له سه ر ده که ن ، یان نه وان ه ش که ته کفیریان نا که ن ، یان نه وان ه ش که ده لیّن جا من حه قم چیه به سه ریانه وه ، یان ده لیّن الله داوای لیّم نه کردووه (که ته کفیریان بکه م و رقم لیّیان بیّته وه) ، نه واهم که سه دروی به ده م الله کردووه و درویه کی گه وره ی هه لبه ستووه ، به لکو الله داوای لیّ کردووه و فهرزی کردووه له سه ری که کوفریان پې بکات و به رائه ت بکات لیّیان ، جا با برا و نه وه کانی خوشی بن.

جا له بهر الله دهست بگرن به اصلی دینه که تانه وه ، به ئومیدی نه وه ی بگه ن به لیکای په روه ردگاری خوّتان و هیچ شه ریکی بو دانه نیّن.

فمن يكفر بالطاغوت

ويؤمن بالله

فقد استمسك بالمرّة الوثقى